

La manipulacio de la dreta: la construccio del relat

Per J. Masia

La manipulacio de la dreta: la construccio del relat (I)

Els agents o actors principals de la trama corrupta son politics, mijos de comunicacio i juges afins, els tres conformen la **santissima trinitat** de la dreta extrema i l'extrema dreta que pontifica el **dogma del fi justifica els mijos i per aço tot val**. Diuen que si vols saber la veritat has de seguir el rastre dels diners, aixina agarraras al delinqüent.

Cada vegada estem mes prop d'una distopia, que va a velocitat de creuer per a no escarotar massa al galliner, es la que difumina o elimina en precisio quirurquica la tipica divisio de Montesquieu dels tres poders que fonamenten les democracies i nos allunten de la tirania. Paren atencio: **la divisio de poders garantisa la democracia i evita la tirania**.

Pose per cas paradigmatic a un home de be, considerat membre destacat de l'ala mes reaccionaria del PP i participant de l'operacio *Kitchen*, la policia patriotica al servici del PP (en diners de tots servien als interessos del partit), com la Gestapo ho era d'Adolf Hitler. En 2018, el senador del PP Ignacio Cosidó, el que fon cap de la Policia Nacional, comunicà per uasap als seus companys la "jugada perfecta": **"controlaremos la Sala Segunda - del Supremo - desde detrás, además de presidir la 61 [...] nos jugábamos las renovaciones futuras de 2/3 del Supremo y centenares de nombramientos en el poder judicial, vitales para el PP y para el futuro de España"**. No cal que parlem del bloqueig del PP violant la Constitucio Espanyola en la renovacio del govern dels juges (CGPJ) o del TC (Tribunal Constitucional) per no tindre garantisa la seua majoria eterna i que sempre conseguix d'una o d'una atra manera –en la colaboracio espontanea i abnegada dels progressistes–. Me toca recordar lo que uns atres obliden, ignoren o lo que es pijor els te igual. ¡Adeu Montesquieu! Cap lliço.

Podem albirar ya no casos aïllats o puntuals sino la sumatoria d'una tendència unívoca dels nous *tres poders*. En el món en paral·lel, el PP detenta l'autoritat executiva, la premsa legisla en la predicació de la propaganda i alguns o massa jutges es sotmeten al dictat i la judicatura tira "pa lante". Estan en fase de proves i la veritat és que els resultats són excel·lents. **El triumvirat, en la connivència i laissez faire de l'orgue de govern dels jutges funciona com un tot**

harmonic, un ecosistema únic: la fachoesfera.

El guru predica la creuada: qui puga fer que faça

I tots els agents es llançaren a l'ofensiva per terra, mar i aire en l'objectiu de castigar als impius etarres, rojos, terroristes i bolivarians. **El PP en ETA vivia millor.**

L'apostola *ETAmànica* Ayuso (IDA) en les encíclics brofegues i groseres anuncia tots els dies la fi del món, acusa al govern espanyol de viure en una dictadura quan controla teleuayuso i més de la meitat dels mitjans de comunicació espanyols, una impostura de cap a peus. Denuncia una persecució infinita i que el fill de fruita la vol matar, mentre la feligresia d'altres nostàlgics i novinguts ignorants profranquistes en lloc d'estar morts de la **vergonya aliena** d'esta indecent *poligona*, que bota foc a l'infern, li riuen les ocurrences destarifades que brollen quan obri la boca i com és la seua filla de fruita li consentixen tot a la malcriada, toleren, assumixen o els

agrada la chuleria, pero representa una atra cosa ben diferent: **la degradacio moral de la politica**.

Ser familiar de la *presidenta d'Espanya* –no a soles ho ansía es que eixercix com a lider de l'oposicio– es apropiarse de diners publicos perque son una **elit extractiva**. Començà son pare en un prestam que no tornà a una empresa publica, feu un alçament de bens de manual, posant les possessions a nom dels fills per a que no foren embargats; continuà el seu germa en comissions desorbitades per les maixqueretes quan morien espanyolets per tot arreu –els juges mai observaren en cap cas conductes il·lícites perque te com James Bond llicencia per a matar, 7.291 persones abandonades, que s'anaven a morir igual, ho atestigüen–.

No n'hi ha dos sense tres. El seu novio, Alberto Quirón –aixina el tenia arreplegat l'assessor d'IDA, MAR– es lucrà de la mateixa empresa que casuament ella rega en 5000 millions en els ultims anys, que es diu pronte, a costa de precarisar i desinvertir en la sanitat publica (te la menor inversio per habitant) o l'educacio (les universitats estan en peu de guerra en la llei que vol aprovar), en el fi de dur-les al colapse per a que el sector empresarial privat amic es forre d'or. Un home al que el seu assessor fiscal li comprà un pis i despuix li'l vengue-regalà molt per baix del preu de mercat, ¿a voste li passen estes coses? Yo se que no, si l'adoptara IDA sería un atre cantar (els recomane llegir els meus articuls: *Vullc ser familia d'Ayuso*).

La manipulacio de la dreta: la construccio del relat (II)

Replicacio, mutacio, transicio i simbiosis

Vox naix dins del PP, eren els resquicis del franquisme sociologic tan ben representat pels creadors de *Alianza Popular*, l'ou de la gavina popular, ministres i alts carrecs franquistes coneguts com els 7 magnifics. El gen franquiste es mesclà en els protoneolliberals o tecnocrates i els democrates cristians, en especial, estos ultims els donaren la patina de dreta civilisada fins que s'apuntaren al descarrilament.

L'unitat comuna de desti: la xenofobia

L'escissio o alternativa cobria l'espai de *Ciudadanos*, mes com a clossa que com alternativa als d'Albert Rivera porque no eren tan ultres, pero el feto tenía gravat en el cap el 666 i el 88 en el cor.

En esta numeracio estava clar que VOX perdria molt pronte el cromosoma de la mesura tactica i es tornà indecent i grotesc al ritme que marcava el neofascisme internacional. **L'hiperbole es el recurs retoric de la propaganda** i totes les intervencions que fan el pare i el fill son ya indiscernibles, en especial lo que toca a l'immigracio, font inagotable de vots a la dreta. Hi ha una deriva subtil en EEUU (el vicepresident J. D. Vance) i en Espanya (Ignacio Garriga de Vox) cap a un **racisme essencialiste**, el de la sanc, en el discurs politic comencen a parlar d'immigracio a seques, ometen l'adjectiu irregular, pareix poc, pero es un gran pas per a l'inhumanitat. Es la finestra d'Overton o la granota bollida, a poc a poc, a foc lent. I Donald Trump anuncià prohibicions d'entrada per als països del tercer mon, sera porque degeneren la magnifica, tradicional i exclusiva herencia genetica estadounidenca del desficaciat neolliberal i la seua familia. Per cert, segur que no vetarà al ric satrapa local.

Quan l'esquerra entenga de veres que es el govern el que marca la politica immigratoria, seran conscients que son ells els que han de transmetre les solucions a l'opinio publica, que ells son els primers que no toleren als delinqüents que cometen delits greus i per aço han d'anunciar, que d'acort en la llei espanyola, hi ha 8 expulsions diaries del país. Han de dirigir-la per a que no s'aproprie ningú del discurs i el tergiverse per anar en contra de qui eixercix la competencia. Es un tema sensible, pero s'ha d'abordar.

El circulo vicioso: politicos malos y jueces

IDA obsequia a mans plenes, com el tio Gilito, en millions dels impostos de tots els ciutadans a malos que publiquen falsedats (a multitud d'afins pseudomalos com *Okdiario*, *Esradio*, *LibertadDigital*, *EdaTV*, etc.). Tots ells defensors del dogma neoliberal de quan manco estat millor, pero el necessiten per a chupar-s'ho sancioner, ¡no el volen, pero son els que mes s'aprofiten! La contradicció els es invisible. El cost d'oportunitat es que els servicis publics madrilenys estan infrafinanciats, les inversions estan en la cua de l'Estat Espanyol, pero els vassalls tenen ulls que s'enamoren de les llegendes.

La patrocinada acusació popular-particular, el *Ilustre Colegio de Abogados de Madrid* (ICAM) –curios que cap altre col·legi ho haja fet– denuncià en les calumnies publicades al fiscal general, aixina es com tanquen el circulo vicioso de la dreta extrema i l'extrema dreta d'Espanya. Hi ha un favor previ d'IDA, una subvenció de 43 millions i un altre posterior, per l'exit, els ha concedit crear una universitat privada. Continuem en el rastre dels diners.

El món està ple de casualitats molt causals. En un curs, que es ve realisant fa anys per part de l'acusació popular-particular, l'ICAM, es concentraren tres dels magistrats que condemnaran al fiscal general: Andrés Martínez Arrieta, president del tribunal i ponent de la sentència, Juan Ramón Berdugo i Antonio del Moral, director del curs. Allí, Martínez declarà el 18 de novembre, abans de produir-se la deliberació: “termino ya, que tengo que poner

la sentencia del Fiscal General” (1), declaració feta dos dies abans de la deliberació oficial en la que canvià la responsabilitat de la ponència ad ell, la magistrada no seria la ponent perquè emetria un vot particular, en contra, junt amb una altra (Ana María Ferrer y Susana Polo). **Ho sabia per adelantat i no era necessari airejar-lo.**

Es poden tindre moltes ganes d'arribar al poder i es poden tindre moltes ganes d'acusar-lo. La **fal·làcia d'afirmació del conseqüent** es realitza quan s'afirma que si el fiscal era coneixedor del correu (A) el filtrà (B), llavors ell és el responsable perquè tingui accés ad ell (A implica B). Però, la Fiscalia de Madrid anuncià que vora 500 persones tingueren accés potencial al correu i est és un raonament absolutori, només l'accés restringit o exclusiu per part del fiscal materialitzaria la prova condenatòria, així com confonen l'implicació en doble implicació, és a dir, si acceptem que ell el filtrà, no podem afirmar que este només fora filtrat per ell (B no implica A).

No es pot fer un judici injust baix cap circumstància. Tampoc ajuden les opinions, suggerències o suposicions sense base sòlida abocades en l'informe de la controvertida UCO: "La Abogacía del Estado asegura que el informe de la UCO contiene "hasta 37 errores,

irregularidades, omisiones e indebidas inferencias" (Telecinco, 5-12-2024).

Pareix que ser de dretes impedix entendre el simple argument que he escrit en moltes ocasions: tot no val.

Notes

1. [\(1\) La Hora de La 1 on X: "DIRECTO ____ | Comienza #LaHora26N con @SIntxaurrondo. Síguenos en @La1_tve, el #Canal24horas y en @rtveplay ► https://t.co/fINk5aZXfZ ► https://t.co/W2XU5eYbgg https://t.co/00dsx8XAbs" / X](#)

La manipulacio de la dreta: la construccio del relat (III)

A la falta de llogica processal li segueix la falta d'estetica, una mes sobre l'imparcialitat, membres del tribunal participaren en tesis doctorals d'advocats de l'acusacio: "El magistrado Antonio del Moral supervisó la investigación que el letrado Gabriel Rodríguez Ramos defendió en la Complutense el mismo día que el Supremo aceptó investigar a García Ortiz" (ElDiario, 26/11/25). Tambe codirigi la de l'advocat de l'acusacio popular de la *Asociación Profesional e Independiente de Fiscales* (APIF).

Que el dia de l'anunci de la condena siga el **20N**, dia recordatori de la mort del dictador Franco, resulta tan inesperat com clarificant, si els juges no son immunes al sentit comu, he de concloure que es feu a consciencia porque hi ha mes dies que llonganises. **La justicia ha de ser imparcial i pareixer-ho**, en este cas brilla per la seua absencia i per tant, es inevitable per al pensament critic observar conductes inapropiades, immorals o illogiques en tot el procediment, a no ser que l'interferencia ideologica afecte a l'inteligencia i a l'etica directament.

No hi ha espai per a fer massa epistemologia juridica, pero si es condenat per la filtracio sense proves es referiran explicita o implicitament ad algun constructe com **prova diferida, indirecta o indici irracional**, estem aviats. Fa anys, el reconegut professor de dret Michele Taruffo es tirava les mans al cap porque el Tribunal Suprem (TS) havia sentenciat en **indici irracional**, que significa que no existix cap prova, pero com hauria d'existir per a que el cas tinguera sentit, es crea l'indici que nuga o enganxa l'armasso argumental motivat per voluntat, caprig o prejuï i no per l'empiria o per la correcta deduccio llogica com tocaría. L'utilisacio te repercussions tenebroses.

El TS anuncià la condena sense la sentencia que la fonamenta, un cas de violacio de principis de la llogica: de les premisses a la conclusio i no al contrari, porque si no

pareix que la sentència estava escrita per adelantat – es veu que els brillants juristes no s’han parat en aço–.

Al remat, sera una **peticio de principi** a on la conclusio de l’instructor es veu refrendada pel tribunal perque obvien sistematicament l’element exculptori mes important, el de mes relevancia provatoria presentat com son les testificals dels periodistes. Per contra, les acusatories en manco valor, les conegudes com a **proves circumstancials**, sempre indirectes i insuficients, son les uniques que hi ha en tot el procediment, per aço necessiten ancorar i vincular-se en fets o proves, que per a ser valides i directes, s’elaboren sobre l’estructura d’un raonament o procediment llogic-deductiu. Advertixc que ni està ni estara en la sentència que sera recorreguda i guanyada en qualsevol tribunal garantiste (TC o l’europeu TJUE). Tinc una miqueta d’esperança en la justícia.

En este cas nomes es valorà lo acusatori obviant la simetria necessaria en lo absolutori: les testificals dels periodistes que l’exoneraven de la filtracio. El benefici del dubte i l’estandar de prova feren aigües. La condena ha de complir en el principi de **mes alla de tot dubte raonable** i l’estandar de prova.

Es gravissim que l’advocat defensor en el juï manifestara que no sabia si l’anaven a condenar per la filtracio del correu del defraudador confes o per la nota de prensa. Esta contestava a la bola que difonia MAR i *El Mundo*, a la que s’agarrava l’instructor Ángel Hurtado, pero que la sala d’admissions **desestimà** perque la nota de prensa no contenia senyes personal. M’incline per aço ultim, estimar lo desestimat per interes o per desesperacio, per tindre almenys base empirica ya que *desvelava* els anys dels delits.

He d’apuntar un atre erro de part i fon no recusar a temps, la tinent fiscal del TS expressà la queixa *a posteriori*: “Es lógico sostener que esa sala de admisión no puede juzgar al fiscal general del Estado [...] cuestionó por primera vez la presencia de la mayor parte de los jueces: cinco de ellos ya habían tomado una decisión clave sobre el

caso cuando, un año antes, habían aceptado abrir la causa contra García Ortiz. Es una composición derivada de las normas de reparto aunque, según la Fiscalía, la causa que llegaba a juicio era prácticamente la misma que estudiaron entonces y eso cuestionaba su imparcialidad” (ElDiario, 26/11/25).

Este procediment viola flagrantment el **dret de defensa** porque l'imputat ha de coneixer exactament l'il·licit penal, no valen les causes generals o prospectives ad estes altures, porque si no creen **indefensio jurídica**. Estos conceptes formes part de la Constitucio Espanyola, del dret processal i de primer curs d'epistemologia jurídica.

Com a principi des de l'instruccio aparegue el **biaix de confirmacio**: es mes facil repetir com un loro lo que dona suport a les teues creences que investigar en profunditat, quefer molt mes costos i manco agrait o desijat.

La manipulacio de la dreta: la construccio del relat (IV)

I com hi ha moltes curiositats observem comentaris impropis en autos judicials referint-se a 'estupor' o 'amença', quan lo primer es improcedent i lo segon inventat. En qualsevol acte judicial es mes que lloable l'adequacio estricta a la norma juridica que no permet ni recomana opinions de tertulians, divagacions filosofiques ni prejuïns. Pareix que cap comentari mereixque l'esperpent monumental del novio d'IDA davant del tribunal, comete la **falacia de conclusio irrellevant i emotiva**: 'O me voy de España o me suicido', lo primer es que les emocions son irrellevants i no haurien de contar mai en una sentencia i lo segon podria manifestar un risc de fuga, ¿no? Evidentment, no rebra l'oscar a la millor interpretacio. ¿No hi ha cap membre del tribunal que li diga que no calen les sobreactuacions? Afirmà que li havien arruïnat la vida, pero als pocs dies rebe un prestam de 600.000 € per a comprar el pis en el que viu la parella feliç. ¿Quín analisis de rics feu l'entitat bancaria, *Caja Rural de Zamora*, en un defraudador confes pendent de juï? El del capitalisme d'amics.

Juan Macías Tovar (de Pandemia Digital) ho resumi perfectament en X (28-11-2025).

"- 12 de marzo de 2024, la Fiscalía denuncia el fraude fiscal del novio de Ayuso.

- 13 de marzo de 2024, Ayuso le da a dedo 43 millones de euros al Colegio de Abogados de Madrid (ICAM).

- 20 de marzo de 2024, el ICAM denuncia al Fiscal General. - Noviembre de 2025, ICAM paga a 3 jueces del Tribunal Supremo para dar cursos durante la deliberacion de la sentencia, los 3 condenan al fiscal general inhabilitándolo.

- Simultaneamente Ayuso por primera vez en la historia concede al ICAM ser el primer colegio profesional que se convierte en una Universidad.

- Uno de los jueces del Supremo que condenaron al fiscal general solo dirigió dos tesis doctorales, fueron la del abogado del novio de Ayuso y la del abogado de la acusación contra el Fiscal General, ambas fueron en 2024 y 2025. Si esto te parece un escándalo es que estás atacando a la democracia y a la independencia del poder judicial.”

Julián Macías Tovar
@JulianMaciasT · [Seguir](#)

- 12 de marzo de 2024, la Fiscalía denuncia el fraude fiscal del novio de Ayuso.
- 13 de marzo de 2024, Ayuso le da a dedo 43 millones de euros al Colegio de Abogados de Madrid (ICAM).
- 20 de marzo de 2024, el ICAM denuncia al Fiscal General.
- Noviembre de 2025, ICAM paga a 3 [Mostrar más](#)

El Ilustre Colegio de Abogados de Alicante de Valencia (ICAAH). La segunda de 7 millones de euros al Ilustre Colegio de Procuradores de Madrid (ICPM).

Hora 14 | Sociedad

Ayuso condona el fraude

fraude fiscal

Madrid, 12 mar (EFE).- La Fiscalía Provincial de Madrid ha denunciado a la pareja de la presidenta d...

 Buscar

 Newsletter

 Whatsapp

España

El gobierno de la Comunidad de Madrid aprobó la creación de ICAM Universidad en

denuncia al Ministerio

11:43 a. m. · 28 nov. 2025

 7,6 mil **Responder** **Copia enlace**

[Leer 192 respuestas](#)

El pla de la fachoefera es diabolic.

La manipulacio de la dreta: la construccio del relat (i V)

El lawfare no es nou

En la defensa dels drets humans u ha de ser objectiu, no val la doble vara de medir, porque aço implica violentar-los en fins espuris i esta actitud es una impostura. Me ve al cap quan *els democrates de tota la vida* practiquen la censura, es a dir, quan el catalanisme i el pancatalanisme veten les Normes del Puig.

Podemos patí mes de 10 processos per l'inexistent finançament irregular, mai es descobri res de res, pero els altaveus mediatics inventaven i inventaven sense parar en documentacio falsa, i els juges admetien i admetien denuncies sense parar, en lloc d'archivar-les per falta de proves. ¿A ón estan les sancions als juges, per iniciar investigacions sense cap prova o indici mes alla d'un retall de premsa, per part del Consell General del Poder Judicial? ¿No hi ha jurisprudencia del TS de que no es poden obrir casos en retalls de diaris? ¿Per qué en uns casos si i en uns altres no? Mes arbitrariedad es impossible i ¿l'illegalitat del mateix TS d'incomplir la seua propia jurisprudencia a on la deixem? Nimietats com la de que **VOX ha sigut sancionat pel Tribunal de Contes en mes d'un millo porque en 3 ocasions s'ha finançat irregularment**.

Al mateix temps, l'estrategia d'acossament i enderrocte una dimensio comunicativa-desinformativa, la que alimentava els titulars que desacreditaven als morats i instigava l'acossament mes greu conegut a dirigents com el de Pablo Iglesias i la seua familia, o el cas inefable contra el diputat Alberto Rodríguez, al que el TS inhabilità fins que el Tribunal Constitucional anulà la condena porque **considerà que el dret a la participacio politica fon vulnerat per la sentencia del TS** –una insignificancia mes que no ocupà portades—. Pero era ya massa tart. La campanya d'acossament i agressions s'esten als periodistes i en especial contra els bons resultats de la TVE i La Sexta que

els tenen desquiciats perquè les senyes maten el seu relat apocalíptic.

Encara està en l'Audiencia Nacional el cas de la corrupta policia patriótica de M. Rajoy contra Podemos, com un altre contra el que era eurodiputat Miguel Urbán per trafic de drogues. Per no parlar de l'espionatge del CNI, en el programa Pegasus, contra els partits polítics catalans secessionistes. **Està clar que per a un dretos el fi justifica els mijos** –no hi ha cap assert més immoral– i estes conductes delictives, prototípiques d'una dictadura no els pareixen mal, les ometen del seu cervell o analisis, al cap i a la fi, **¿cómo els van a pareixer roïnes o criticables quan eres un ser immoral?**

El neofascisme envalentonat

Els que incendien els carrers brofegant, pressumint del control dels juges, inventant informació de partits polítics per a fer-los *lawfare*, els que donen lliçons de moralitat quan diuen que mentir no es delit, els que enganyen fent discursos i practicant lo contrari de lo que prediquen, els que utilisen al CNI o a la policia per a espia a contricants polítics no poden dir que vivim en una dictadura sense que les persones honrades nos quedem perplexos i indignats, una reaccio intel·lectual i etica de la que carixen massa votants de la dreta. **No es doble moral, es immoralitat.** Si sembles alls, no colliras pebre.

El juriste José A. M. Pallín encertadament parla d'extrema dreta i la dreta extrema en la que s'ha convertit el PP. **Els conservadors no parlen, brofeguen i calfen l'ambient** i els mijos son els altaveus i els coimpulsors de la violencia verbal i fisica, generada de dalt a baix en plena sintonia en el neofascisme internacional. Pero estes coordenades son un greu inconvenient perquè les forces d'orde public i tribunals podrien tallar una violencia de baix cap a dalt, pero esta classe superior es practicamente impune. Hi ha una casta al marge dels vulgars mortals, un ciutada particular no dispon de la Comunitat de Madrit, un partit sancer i mes de la mitat de mijos de comunicacio per a defendre'l.

La Delegacio del Govern prohibi de nou una manifestacio ultra davant de la seu del PSOE (22-11-2025), pero els franquistes recorregueren i el juge l'autorisà. **¿A ón està la llei de memoria democratica i la sancio ad este juge per part del Consell General del Poder Judicial?** Que els ultraconsevadors defensors del rei o del cabdill, l'unitat d'Espanya, els nacionalcatolics, profanen els seus principis de **la llei i l'orde** en les seues actuacions es greu i demostren la mentira que escampen, realment son subversius, retrogats i incendiariis.

Tots els democrates hem d'oblidar les nostres diferencies i contribuir a parar els peus al fascisme. De moment, no n'hi ha una atra i el govern d'Espanya s'hauria de plantejar com afirmaria el filosof Karl Popper que hem de ser intolerants en els intolerants, porque si no utilisaran els mecanismes llegalis –observen el cas de Trump o del mateix Adolf Hitler– per arribar al poder, llavors sera massa tart, porque el llop ensenyarà les garres i seran autoritaris. El programa general sera lo mateix que apliquen en les autonomies que governen, no hi ha millor indicador que els fets: desmantellar els servicis publics per a major gloria de l'elit extractiva, atentaran contra els drets civils, llingüistics i llaborals i quebrantaran la solidaritat. I passarém de l'estat de benestar al de migestar o al de malestar, llavors, nos convertiran en un país de dimonis.

La civilisacio es mereix un futur millor.

Escrit el 4 de novembre de 2025.